

opusdei.org

Šventinti kasdienį darbą: skrybėlių kūrėja

Donata yra skrybėlių kūrėja gerai žinomoje įmonėje Romoje. Daugelis jos kūrinių yra naudojami tarptautinių filmų gamyboje.

2022-04-26

Daugelyje filmų aktorių garderobuose galima rasti įvairių galvos apdangalų, tokių kaip damų skrybėlaitės, plačiakraštės *sombrero*, karūnos, diademos ir netgi šalmai.

Donatos darbas yra suprojektuoti tokio tipo galvos apdangalą, kuriam dažnai pritarti turės didieji Holivudo ir kitų tarptautinių filmų studijų dizaineriai. „Po 15 metų darbo vestuvinių drabužių parduvėje“ – pasakoja Donata – „radau darbą parduvėje, kuri specializavosi ties tokių skrybėlių gamyba“.

Nuo vakarėlių kepurų iki Šv. Jono Pauliaus II

Ko reikia norint tapti mados dizaineriu? Kaip ir daugelyje kitų profesijų, padeda tam tikras natūralių talentų kiekis: „Mano mama turėjo siuvimo mašiną“ – prisimena Donata – „ir kai dar buvau gana maža, kurdavau drabužius mano dukterėčioms ir sūnėnams. Atvykau į Romą atostogauti, o mano pusseserė įtikino mane čia susirasti darbą. Mano rankų darbo sugebėjimai įtikino įmonę samdyti mane“.

Dirbdama Romoje kartą turėjo laimės kurti kepurę popiežiui Jonui Pauliui II. Romoje ji taip pat sutiko kai ką iš Opus Dei – numerariją, kuri lankydavosi tame pačiame baseine kaip ir Donata. „Ji mane pakvietė į Opus Dei centrą“ – pasakoja Donata – „Ir aš buvau nustebusi matydama tiek daug linksmų žmonių, kurie rado džiaugsmą savo darbe ir šeimos gyvenime. Netrukus pasiprašiau priimama į Opus Dei asocijuotąją nare“. Po šiek tiek laiko dirbant vestuvių drabužių parduotuvėje ją pasamdė *Laboratorio Pieroni*, kur ji dirba iki šiol.

Sudėtinga profesinė aplinka

Nepaisant to, kad Donata dirba kūrybinį darbą, profesinė atmosfera būna gana varginanti. Konkurencija yra arši – tiek tarp kolegų, tiek tarp kitų parduotuvų, o ir atlyginimas nėra ypatingai dosnus. Tačiau karts nuo karto ji sulaukia pripažinimo dėl

atlikto darbo. Dėl to ji jaučiasi labai dėkinga: „Tą kartą“ – prisimena Donata – „mano darbą pagyrė dizaineris, laimėjęs Oskarą už geriausius kostiumus“.

„Kai pradėjau darbą naujoje parduotuvėje, neslėpiau fakto, kad esu krikščionė. Ir stengiausi perteikti tikėjimo grožį mano kolegoms, bet mainais pagrinde sulaukdavau kritikos. Iš pradžių šie komentarai mane žeidė, tačiau su laiku išmokau šypsotis ir nepriskirti tam dėmesio, nors kartais tai ir nebuvo lengva.

Pavyzdžiui, kartą radau šv.

Chosemarijos paveikslėlį, kurį laikydavau ant savo darbo stalo, suplėšytą į skutelius. O kryžius, kurį laikiau ten pat, kuris primindavo man aukoti savo darbą už specifines intencijas, vieną dieną dingo“.

Rožių spygliai

Donatai, kaip ir kitiems, vieni darbai patinka labiau už kitus. „Myliu gėles.

Ir kai man tenka kurti gėles iš
audinio – pavyzdžiui, damų
skrybėlaitėms – mano akys žiba“.
„Stengiuosi kasdien nuvykti į Mišias.
Ir žinau, kad turėčiau dalintis šia
malone su kitais kažkokiu būdu; tai
negali būti tik man vienai. Myliu
savo darbą ir stengiuosi nuolatos
būti džiugi. Kartais dirbdama
meldžiuosi Rožinį. Įsmeigiu dešimt
smeigtukų į smeigtukų pagalvėlę, ir
traukiu juos po vieną, už kiekvieną
Sveika Marija“.